

شناخت قرآن ۲۵

وَلَوْ مَالَعَهُ كَوْنِي:

خداوند در آیه ۷۷ ماده ۵ برده میفرماید:

لَا تَلْعَلُوا فِي دِينِكُمْ عَيْرًا لِحَقِّ، وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ، وَأَضَلُّوا لَيْسًا وَأَضَلُّوا عَنِ سُبُلِ السَّبِيلِ

بناحق در دینتان مقلوب نکنید، و از دلخواه عده ای که قبلاً گمراه شده و عده زیادی را گمراه کردند و از راه راست منحرف شدند پیروی نکنید.

مردم طبیعتاً از مقلوب یعنی مبالغه کونی و کزاق کونی خوششان می آید، لابد دیده آید که افراد وقتی از چیزی خوششان می آید یا از چیزی بدشان

می آید در بیان آن افراط و تفریط میکنند. مثلاً وقتی از کسی خوششان می آید سعی میکنند تمام صفات خوب حتی فوق بشری را به او بدهند و کلیه صفات بد را از

او دور کنند، و دوست دارند دیگران هم با آنها همصدا شوند و حرف آنها را تائید کنند و کوچکترین عیب و صفت بدی از او نگویند. بعکس وقتی از کسی بدشان

بیاید سعی میکنند کلیه صفات بد را به او نسبت دهند و هیچ صفت خوبی را در او نبینند؛ و دیگران هم با آنها همصدا شوند در این بدگویی از آنها هم سبقت گیرند.

دیده آید که میگویند او فرشته است، شیطان است، خدا است، همه چیز امیداند. رذل ترین فرد عالم است. همان ^{حق} در حرفهای خود عدالت را رعایت نمیکنند.

خداوند افراد را متوجه این روحیه انسانی میکند و آنها را از اینکار بر حذر میدارد. چون این روحیه باعث بت سازی و دور بینی تفرقه آو و اختلاف نمیشود. چون

هر کس کسی را دانستند واقعی و غیر خواه واقعی معرفی میکنند و با غلو و مبالغه و کزاق کونی او را بالا و بالا و بالا تر و بالا تر میرند بطوری که فقط او است که همه چیز امیداند و

و خالی از کوچکترین شبهه است و نظر او مثل وحی الهی است و شک و شبهه ای در درستی نظر او وجود ندارد. با این مبالغه کونی؛ است که هر کس که ای بیرون یک نفر

می شوند و فرقه؛ بوجود می آید افراد هر فرقه ای حاضر نیستند که به حرفهای فرقه دیگر گوش کنند و از اسم آنها هم بدشان می آید. در صورتیکه اصلاح جهان آماج

به تفکری و همکاری و هماهنگی افراد دارد. و این روحیه سبب جدائی نیندازان و اصلاح طلبان از هم میشود و میدان را برای یک تازی افراد فاسد باز میکند.

خداوند در آیه ۵۱ تا ۵۳ مؤمنان برده میفرماید:

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ، وَامْتَلُوا بِصَالِحِهَا، إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

ای پیغمبران از خوردنی های پاک بخورید، و کار صمیم بکنید، من از کارهای که میکنید کاملاً اطلاع دارم.

وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ، أُمَّةً وَاحِدَةً، وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

و این است ثابت؛ یک است؛ وین صواب چیست؟ شما ایستم؛ از ما فرمانی من بر خدایانید.

فَقَطَّوْا الرُّعْمَ بَيْنَهُمْ ذُرًّا، كُلَّ حَرْبٍ بِأَلَدِهِمْ فِرْعَوْنَ.

ولی مردم کار رفتن را بین خویشان تعدد کردند و از هم جدا شدند و هر دسته ای به عقاید خود در خوش استند.

چون فقط آنچه شنیدند عقاید یک طرفه و پراز غلو و مبالغه در انکونی اعتقاداتی است که بر آنها تلقین شده و معلوماتی غیر از آن ندارند معلوماتی که پراز ابراهیم و لقصور و گمان است. ولی با این معلومات غلط و ناقص بسط نگاه میکنند و در نتیجه عقاید خود را درست میدانند و دیگران را در اشتباه محض تصور میکنند.

خداوند در آیه ۱۱۱ تا ۱۱۳ بقره سوره میفرماید:

قَالُوا لَنْ نَبْدُلَ الْوَعْدَ الَّذِي لَكَ أَنْ تَصَادِقَ، بَلْ لَبِثْنَا بِأَنْفُسِنَا كَافِرِينَ.

یهودیان گفتند: هیچکس جز یهودیان دارد بهشت نمیشود. و مسیحیان گفتند کسی غیر از مسیحیان بهشت نمیرود.

این تصور و آرزوی آنهاست. بگو اگر راست میگوید لیدتان را بیاورید.

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ، فَلَهُ أَجْرٌ عِنْدَ رَبِّهِ، وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.

آری هر کسی خود را تسلیم الله کند و نیکو کار باشد پاداشش بیش صواب چیزی است محفوظ است، نه ترسی دارد نه غصه ای.

قَالَتِ الْيَهُودُ لَنْ نَسْمَعَ عَلَى شَيْءٍ، قَالَتِ النَّصَارَى لَنْ نَسْمَعَ عَلَى شَيْءٍ؛

یهودیان گفتند مسیحیان دین و پاداشی ندارند؛ و مسیحیان گفتند یهودیان دین و پاداشی ندارند.

وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ، كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ.

در صورتیکه آنها کتاب دینی خود را میخوانند. افراد بی دانش نیز عین حرف آنها را میزنند.

متأسفانه مسلمانان نیز با وجود اینکه این مطلب در کتاب ان است، همین حرف را میزنند. چون کتاب دینی خود را نخوانده اند و از آن اطلاعی ندارند. یا اگر خوانده اند و میدانند

آن در کتاب میکنند و دیگران نمیگویند. چون تعصب و خود پسندی یا دکانداری چشم آنها را بسته است. البته این افراد تنها دیگران را قبول ندارند بلکه فرقه های دیگر دین خود

را هم قبول ندارند و میگویند: «آنها هرگز به بهشت نمیروند.» و «جای آنها جهنم است.» ولی خداوند میفرماید: «کسی که خود را تسلیم خدا کند و نیکو کار باشد نزد من محفوظ است.»